

مهدی نقویان
کارگردان «مستند خارج از دید ۲»

**تمام قرارداد
و اقدامات ما شفاف است**

کارگردان مستند «خارج از دید» گفت: «متأسفانه ما درباره برخی از مسائل بد کار کردیم. اگر بگوییم که می‌خواهیم درباره نفوذ کار کنیم، همه می‌خندند. اگر بگوییم می‌خواهیم درباره جاسوسی می‌خواهیم کار کنیم، همه به تمسخر می‌گیرند و اگر بگوییم می‌خواهیم یک کار سفارشی انجام بدهیم، همه می‌گویند که فلانی سفارشی‌ساز است.»

به گزارش اعتمادآتلاین، چند هفته گذشته شبکه سوم صدا و سیما مستندی تحت عنوان «خارج از دید ۲» پخش کرد که با واکنش‌های زیادی بین کاربران فضای مجازی روبه‌رو شد. این مستندساز از منابع ملی و آرشیوهای اطلاعاتی این مستند می‌گوید.

این مستندساز در پاسخ به پرسش «دلیل شما برای ساخت مستند «خارج از دید» چه بود؟» می‌گوید: «مجموعه مستند درباره بحث «نفوذ» است. برای من زمانی که یک کلیدواژه‌ای که ممکن است بعد از چند هفته، ماه و حتی چند سال مطرح شده و خیلی‌ها درباره آن صحبت می‌کنند، بسیار جذاب است؛ چیزی که شاید رسانه ملی ما کمتر به آن بپردازد. در واقع زمانی که بحث «نفوذ» مطرح می‌شود، همان‌طور که برای شما خبرنگاران «نفوذ» کلیدواژه جذابی می‌شود و اینکه «نفوذ» چه معنایی دارد و «نفوذی» به چه افراد اطلاق می‌شود. این حتی برای ما فیلمسازان جذاب است. البته شاید در فضای رسانه کمتر به آن توجه شود ولی دغدغه شخصی من چنین است.»

وی در ادامه درباره تعریف و تبیین «نفوذ» می‌گوید: «مسئله اصلی من در این مستند، تعریف واژه نفوذ است. وقتی ما درباره یک واژه درست صحبت نکنیم، تبدیل به شعار و شعاری می‌شود و رفته رفته آن را دست گرفته و به آن می‌چندند. طی پنج شش سال گذشته رسانه‌های آن‌طرفی درباره واژه نفوذ، کارهای جدی و زیادی انجام می‌دهند. این رسانه‌ها درباره تمام سوزه‌های مرتبط با نفوذ و افراد دستگیر شده به صورت مرتب و مستمر مستند، گزارش خبری و گزارش تصویری می‌سازند. لذا این چیزی نیست که من باب کرده باشم که دیگران درباره نفوذ کار کنند. شاید تعجب از این بابت باشد که کسی در داخل کشور به این موضوع نپرداخته یا کمتر پرداخته است.»

این کارگردان مستند درباره آرشیو و اطلاعات موجود در فیلم هم می‌گوید: «اگر توجه داشته باشید، ۹۰ درصد یا بیشتر آرشیوهای جمع شده برای این مستند در اینترنت جمع‌آوری کرده‌ایم. در واقع بخش عمده‌ای از این تصاویر را از آرشیو آشکار و در رصد BBC و VOA و CNN و دیگر رسانه‌ها و فضای مجازی گرفتیم. مابقی آرشیوها که شاید ۵ یا ۱۰ درصد از تصاویر مجموعه مستند ما را شامل شود که از قضا اذهان را هم به این سمت می‌کشاند که «عجب آرشیوهایی در این مستند استفاده شده و یا عجیب دسترسی‌ای وجود داشته است» باید گفت که تمام قرارداد و اقدامات ما شفاف است.»

وی ادامه می‌دهد: «ما با تیم جدید شبکه سوم سیما کار کردیم و طرف ما در این مستند نیز همین شبکه بوده است.»

دورنمات در جایی گفته است: «دنیای آشفته ما بیشتر جایی برای کمدی است تا تراژدی. از آن هنگام که ایجاد تراژدی واقعی امکان‌پذیر نیست، کمدی روش خوبی برای بیان حقایق به‌شمار می‌رود... راه ما همان‌طور که در سیاست به بمب اتم رسیده، در تئاتر نیز به کمدی ختم می‌شود». همان‌طور که از این جمله پیدا است دورنمات از زاویه نگاه خود وارد ژانر تراژدی-کمدی می‌شود. فلاحت‌پیشه بیش از سه سال است که درگیر این نمایشنامه است و به همین مناسبت پای صحبت‌های او نشستیم.

● دومین بار است که نمایشنامه «ازدواج آقای می‌سی‌سی‌پی» را روی صحنه می‌برید. چه تغییری روی آن در اجرای جدید اعمال کرده‌اید؟

◀ این نمایش پس از سه سال که دوباره اجرا می‌رود قاعدتاً تغییری خواهد داشت. زمینه کار تقریباً عوض شده است. به هر حال نمایش بعد از سه سال مجدد اجرا می‌شود و در این مدت، هم شرایط تغییر کرده و هم رویکرد من به متن متفاوت شده است. چارچوب اجرا همان است اما وقتی بحث تغییر رویکرد مطرح می‌شود مسئله آکسان گذاشتن روی مفهومی در اجرا به میان می‌آید و اینکه قرار است در اجرای جدید وجه دیگری از متن را پررنگ کنیم که با تحلیل و برداشت اکنون ما از روزگاران مطابقت دارد.

● دورنمات از جمله نویسندگانی است که مورد توجه زنده‌یاد حمید سمندریان بوده است. گویا ایشان در دهه ۱۳۶۰ نمایش «ازدواج آقای می‌سی‌سی‌پی» را روی صحنه برده است. آیا این نمایش را دیده‌اید؟

◀ اجرای این نمایش به سن تئاتر دیدن من قد نمی‌دهد. آیا تحت‌تاثیر زنده‌یاد سمندریان هستید؟

● تئاتر در نوع نگاه به کارگردانی و اجرای متون نمایشی است. شانس آن را داشتم که در دوران دانشجویی چه در دوره کارشناسی و چه دوره ارشد، شاگرد ایشان باشم. اما نمی‌توانم بگویم شکل اجرای من مشخصاً مربوط به شکل اجرای ایشان است. از طرفی، از نظر رویکرد به متن دورنمات هم روش ما از هم دور است. البته فکر می‌کنم اینگونه باشد. این موضوع را به استناد گفته‌های شاگردان قدیمی‌تر استاد و دیدن برخی از کارهای ایشان می‌گویم. به هر حال، رویکرد ما خیلی متفاوت است. از سوی دیگر، ایشان سال‌ها استاد من بودند و چی بهتر از اینکه از بزرگی مانند سمندریان تاثیر گرفته باشم.

● چند سالی می‌شود که با آثار دورنمات و به طور ویژه نمایشنامه «ازدواج آقای می‌سی‌سی‌پی» کلنجر می‌روید. چه چیزی در این اثر وجود دارد که مورد توجه شما واقع شده است؟

● دورنمات یکی از بزرگان عرصه نمایشنامه‌نویسی جهان است. او رویکرد «تمثیلی» را در آثارش به کار می‌برد و می‌توانیم دراماتورژی و رویکرد خودمان را هم از لایه‌های آثار او پیدا کنیم. مخصوصاً مناسباتی که به جامعه خودمان مربوط است. طبیعتاً، با توجه به نگاه عمیقی که دورنمات نسبت به هستی دارد، کارگردان‌ها را به آثارش جلب خواهد کرد. ضمن اینکه، نمایشنامه «ازدواج آقای می‌سی‌سی‌پی» به طور مشخص جهانی را ترسیم می‌کند که مناسبات روشنی با جهان پرآشوب امروز ما برقرار می‌کند. تدریوی‌ها و خشونت‌های بنیادگرایانه‌ای که مورد مذمت دورنمات قرار می‌گیرد در جهان امروز هم مصداق دارد.

● شاید بتوانیم بگوییم که دورنمات رویکرد ویژه‌ای به مسائل بنیادین اخلاق در حوزه تئاتر دارد. در اغلب آثار او مفاهیمی مانند «دروغ»، «انتقام» و... روبه‌رو هستیم. شخصیت «آناستازیا» در نمایشنامه «ازدواج آقای می‌سی‌سی‌پی» دروغ را نمایندگی می‌کند و در نهایت هم موفق می‌شود و دیگران را شکست می‌دهد. آیا با این نظریه موافق هستید؟

● به نظرم نمایشنامه «ازدواج آقای می‌سی‌سی‌پی» اثری درباره «آدم‌بها» است. در واقع، شاهد شری هستیم که در شخصیت‌های مختلف این نمایشنامه به گونه‌های مختلف متبلور می‌شود و به شر مطلق تبدیل می‌شود. این شخصیت‌ها دائم دروغ‌های گوناگون را روی صحنه می‌آورند. دورنمات، جهانی را ترسیم می‌کند که در آن روابط بر پایه «معامله» که زیربنای جامعه سرمایه‌داری است، شکل می‌گیرد. سرمایه‌داری همه را به تسخیر خودش درآورده است و آدمی را با بازیچه معاملات.

● شاید در درام‌های ایرانی ما رویکردی مانند دورنمات روبه‌رو نیستیم یا اگر هم باشیم آنها نتوانسته‌اند که نظریه خودشان را جهانی کنند. یکی از مشکلات نمایشنامه‌های ایرانی هم این پدیده عدم توجه به اجزای جهانی است. چالش‌های اخلاقی دراماتیک از کلیدهای محوری است که گویا نویسندگان ایرانی از آن دوری می‌کنند یا اگر به سوشیسم می‌روند، نتیجه کمی متزلزل است. به نظر می‌رسد بیشتر آثار اخلاقی ما یا شعاری یا ایدئولوژیک از آب درمی‌آیند یا در وجه بسیار مثبت بازخورد جهانی ندارند و بیشتر بومی هستند. البته استثناهایی هم وجود دارد. نظر شما در این زمینه چیست؟ آیا باید دورنمات را الگو قرار بدهیم؟

● دورنمات خود بر این باور است که جزو نمایشنامه‌نویسان «دولت‌های کوچک» است. بنابراین او دسته‌بندی ویژه‌ای بدین مضمون دارد: «نمایشنامه‌نویسان دولت‌های کوچک» و «نمایشنامه‌نویسان دولت‌های بزرگ». به زعم او، در زمانه‌ای به سر می‌بردیم که تنها دو دولت بزرگ وجود داشته‌اند؛ یعنی شوروی و آمریکا. نمونه زندگی‌های آشنا با زندگی سایر ملل تلافی پیدا می‌کند و آنها برای سایر ملل تبدیل به الگو می‌شوند. در واقع، مسائل دولت‌های کوچک برای دولت‌های بزرگ نیست. برای همین او به جهان تمثیلی پناه می‌برد. نام‌هایی مانند می‌سی‌سی‌پی و آناستازیا از فرهنگ‌های مختلف می‌آیند. در حقیقت، جهان مثالی‌ای شکل می‌گیرد که قابل تعمیم به جوامع مختلف است.

این چیزی است که در برخی از نمایشنامه‌نویسان ایرانی هم وجود دارد. به طور مشخص می‌شود که جلال تهرانی اشاره کرد. او جهان مثالی‌ای را خلق می‌کند که جنبه‌های متفاوتی را عیان می‌کند. ولی اینکه بخواهیم بیان کنیم که چقدر موفق بوده‌ایم و چقدر نمایشنامه‌هایمان جهانی بوده است، باید پاسخ را به دست زمان بسپاریم. جواب در آینده است. ما پیوند مناسبی با فرهنگ‌های تئاتری نداریم. آثار ایرانی باید ترجمه بشوند، شناس اجرا هم پیدا کنند، در نهایت می‌توانیم بررسی کنیم که آثار ایرانی

احسان فلاحت‌پیشه، کارگردان تئاتر در گفت‌وگو با «بنتکار»

تئاتر گیشه‌ای از تولید اندیشه باز می‌ماند

سیدحسین رسولی

seyyed.hossain.rasouli@gmail.com

این روزها نمایش «ازدواج آقای می‌سی‌سی‌پی» به نویسندگی «فردریش دورنمات»، ترجمه زنده‌یاد حمید سمندریان و کارگردانی احسان فلاحت‌پیشه در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه رفته است.

**تئاتری که به
گیشه پناه
می‌برد لاجرم
از جدیت تولید
اندیشه باز
می‌ماند**

می‌توانند موفق باشند و با اقبال جهانی روبه‌رو شوند یا خیر؟ دلیل اصلی انقطاع روابط فرهنگی بین ایران و کشورهای دیگر هم باید بررسی شود که باز هم نیاز به زمان دارد. البته در سال‌های اخیر حضور مثبت نمایشنامه‌نویسان و کارگردان‌های ایرانی را در کشورهای دیگر شاهد هستیم. کما اینکه شرایط جهان به سوی یک نوع جهانی‌شدن پیش رفته است. تقسیم‌بندی دورنمات دیگر قابل تعمیم به این روزگار نیست. دیگر نیازی نیست تا به «تمثیل» پناه ببریم.

● یکی از مشکلات اساسی در تئاتر ایران - از نظر پژوهش- عدم ثبت شیوه‌های اجرایی و سبک‌های کارگردانی است. یادداشت‌هایی از تمرینات کارگردان‌ها - مخصوصاً آنهایی که قدیمی‌تر هستند - در دسترس علاقه‌مندان قرار ندارد. تنها منابع ما گفت‌وگوهای تئاتری رسانه‌ای و نشست‌ها شده است. کتاب‌های تحلیلی هم به ندرت چاپ می‌شود و تنها در عرصه مقاله‌نویسی فعالیت گسترده‌ای داریم؛ بیشتر آنها هم کپی از روی دست دیگران است و فایده چندانی ندارد. البته استثنا هم وجود دارد. مثلاً توجه کنید که سبک اجرایی و دراماتورژی «بروتول برشت» به خوبی تبیین شده است. انواع و اقسام کتاب‌ها را هم می‌بینیم که آثار برشت را تحلیل و معرفی می‌کنند. چرا در ایران از این خبرها نیست؟

● به نظرم در جهان دیگر «سبک و شیوه اجرایی» معنا ندارد. جهان سبک‌های مشخص به پایان رسیده است. دیگر نمی‌توان یک سبک را به شکل واحد تمیز دهیم.

● به نظرم شاید واژه خوبی به کار نبردم. شاید بتوانم بگویم مستندنگاری در تئاتر ایرانی - به طور ویژه در بخش کارگردانی و بازیگری- وجود ندارد. نمی‌دانم چه واژه مناسبی باید به کار ببرم. البته به عنوان یک روزنامه‌نگار و پژوهشگر تئاتر از شیوه‌های اجرایی اغلب کارگردان‌ها یادداشت‌برداری می‌کنم. مثلاً در اجزای‌ها شما متوجه شدم که به «گروتسک» علاقه دارید. به طنزهای واژگان و کلمات اعاقد دارید. بفرمایید چه شیوه‌ای را دنبال می‌کنید.

● دنبال شیوه خاصی نیستیم. هر متنی خودش شیوه خاصی برای اجرا را پیشنهاد می‌دهد. در حقیقت، آدمی نیستیم که خودم را در یک روش و شیوه مشخص ببندم و تعریف کنم. به فراخور متن و ضرورت انتخاب آن، شیوه اجرایی را تعیین می‌کنم. انتخاب متن‌ها هم پاسخی به شرایط همیشه

خاص تاریخی و اجتماعی ما است. البته که «تجربه زیسته» من هم در آن دخیل است. زمانی متن رئالیستی انتخاب می‌کنم. یک زمان هم پیش می‌آید متن تمثیلی مانند «ازدواج آقای می‌سی‌سی‌پی» را انتخاب می‌کنم. پیش از این هم نمایشنامه‌های خودم یعنی پرسش‌ها و مسائل شخصی خودم را اجرا کرده‌ام. بنابراین به هیچ عنوان قائل به روش و شیوه خاصی نیستیم. هر متنی جهان خودش را دارد. به ضرورت همان جهان هم می‌توانید شیوه و روش مشخصی را کشف و پیگیری کنید.

● می‌توانیم بگوییم که شما به متن وفادار هستید و بر اساس متن کارگردانی می‌کنید. در واقع، به دنبال کارگردانی آوانگارد نیستید.

● رویکرد من وفاداری به جوهره اثر است. در کل، جریانی که این روزها در تئاترمان باب شده و در واقع باید نامش را «گریز از متن» بگذاریم اصلاً مورد پسند و نظر من نیست. آنها به یک سری شبه‌فروم‌ها و شکل‌ها پناه می‌برند. شاید این امر ناشی از ناتوانی کارگردان باشد. شاید تلاش می‌کنند قدرت کارگردانی را با از سر و شکل انداختن متن، نشان بدهند. صورتی که متن دارای هسته مرکزی و جوهره‌ای است که یک کارگردان باید بتواند زاویه‌ای تازه و خوانشی جدید از آن داشته باشد.

● تئاترهای خصوصی را چگونه می‌بینید؟ آیا این فضا را مثبت یا منفی می‌بینید؟

◀ تئاتر خصوصی نظیر تمام کارهایی است که این سال‌ها بدون پژوهش اتفاق افتاده است. تئاتر خصوصی هم‌دست سرمایه‌داری لجام‌گسیخته شده است. یک سری کاسبکار وارد فضای تئاتر شده‌اند. آنها مانند قاچاق در حال تکثیر هستند و این سبب شده تئاتر از وجهت بیفتند. گروه‌های تئاتری در پی تامین کف فروش سالن و راضی نگهداشتن تماشاگران هستند. کمدی‌های سبک همراه رقص و آواز - که صرفاً سرگرم‌کننده هستند - وارد حوزه اصلی تئاتر شده‌اند. تئاتری که به گیشه پناه می‌برد لاجرم از جدیت تولید اندیشه بازمی‌ماند. از همان ابتدا هم پیش‌بینی می‌شد که چه اتفاقی خواهد افتاد.

دوستان اصلاً اعتقادی به کار اساسی پژوهش شده ندارند. تمام حوزه‌های فرهنگی کشور دستخوش این آسیب است. به بهانه خصوصی‌سازی و با شعار مستند؛ سولوی آزاد، مک‌کوئین، RGB، آنها نباید پیر شوند، سه غریبه یکسان، بهترین اینیمیشن؛ شگفت‌انگیزان ۲، جزیره سگ، مرد عنکبوتی؛ به دورن دنیای عنکبوتی؛ بهترین کارگردانی؛ اسپایک لی (کلنزن سبک)، پاول پالیکوفسکی (جنگ سرد)، یورگس لانتیموس (محبوب)، آلفونسو کوارون (روما)، بردلی کوپر (ستاره‌های متولد شده است)، بهترین فیلمنامه اصل؛ جنگ سرد، محبوب، کتاب سبز، روما، معاون.

● به نظرم شاید واژه خوبی به کار نبردم. شاید بتوانم بگویم مستندنگاری در تئاتر ایرانی - به طور ویژه در بخش کارگردانی و بازیگری- وجود ندارد. نمی‌دانم چه واژه مناسبی باید به کار ببرم. البته به عنوان یک روزنامه‌نگار و پژوهشگر تئاتر از شیوه‌های اجرایی اغلب کارگردان‌ها یادداشت‌برداری می‌کنم. مثلاً در اجزای‌ها شما متوجه شدم که به «گروتسک» علاقه دارید. به طنزهای واژگان و کلمات اعاقد دارید. بفرمایید چه شیوه‌ای را دنبال می‌کنید.

● دنبال شیوه خاصی نیستیم. هر متنی خودش شیوه خاصی برای اجرا را پیشنهاد می‌دهد. در حقیقت، آدمی نیستیم که خودم را در یک روش و شیوه مشخص ببندم و تعریف کنم. به فراخور متن و ضرورت انتخاب آن، شیوه اجرایی را تعیین می‌کنم. انتخاب متن‌ها هم پاسخی به شرایط همیشه

خاص تاریخی و اجتماعی ما است. البته که «تجربه زیسته» من هم در آن دخیل است. زمانی متن رئالیستی انتخاب می‌کنم. یک زمان هم پیش می‌آید متن تمثیلی مانند «ازدواج آقای می‌سی‌سی‌پی» را انتخاب می‌کنم. پیش از این هم نمایشنامه‌های خودم یعنی پرسش‌ها و مسائل شخصی خودم را اجرا کرده‌ام. بنابراین به هیچ عنوان قائل به روش و شیوه خاصی نیستیم. هر متنی جهان خودش را دارد. به ضرورت همان جهان هم می‌توانید شیوه و روش مشخصی را کشف و پیگیری کنید.

● می‌توانیم بگوییم که شما به متن وفادار هستید و بر اساس متن کارگردانی می‌کنید. در واقع، به دنبال کارگردانی آوانگارد نیستید.

● رویکرد من وفاداری به جوهره اثر است. در کل، جریانی که این روزها در تئاترمان باب شده و در واقع باید نامش را «گریز از متن» بگذاریم اصلاً مورد پسند و نظر من نیست. آنها به یک سری شبه‌فروم‌ها و شکل‌ها پناه می‌برند. شاید این امر ناشی از ناتوانی کارگردان باشد. شاید تلاش می‌کنند قدرت کارگردانی را با از سر و شکل انداختن متن، نشان بدهند. صورتی که متن دارای هسته مرکزی و جوهره‌ای است که یک کارگردان باید بتواند زاویه‌ای تازه و خوانشی جدید از آن داشته باشد.

● تئاترهای خصوصی را چگونه می‌بینید؟ آیا این فضا را مثبت یا منفی می‌بینید؟

◀ تئاتر خصوصی نظیر تمام کارهایی است که این سال‌ها بدون پژوهش اتفاق افتاده است. تئاتر خصوصی هم‌دست سرمایه‌داری لجام‌گسیخته شده است. یک سری کاسبکار وارد فضای تئاتر شده‌اند. آنها مانند قاچاق در حال تکثیر هستند و این سبب شده تئاتر از وجهت بیفتند. گروه‌های تئاتری در پی تامین کف فروش سالن و راضی نگهداشتن تماشاگران هستند. کمدی‌های سبک همراه رقص و آواز - که صرفاً سرگرم‌کننده هستند - وارد حوزه اصلی تئاتر شده‌اند. تئاتری که به گیشه پناه می‌برد لاجرم از جدیت تولید اندیشه بازمی‌ماند. از همان ابتدا هم پیش‌بینی می‌شد که چه اتفاقی خواهد افتاد.

دوستان اصلاً اعتقادی به کار اساسی پژوهش شده ندارند. تمام حوزه‌های فرهنگی کشور دستخوش این آسیب است. به بهانه خصوصی‌سازی و با شعار مستند؛ سولوی آزاد، مک‌کوئین، RGB، آنها نباید پیر شوند، سه غریبه یکسان، بهترین اینیمیشن؛ شگفت‌انگیزان ۲، جزیره سگ، مرد عنکبوتی؛ به دورن دنیای عنکبوتی؛ بهترین کارگردانی؛ اسپایک لی (کلنزن سبک)، پاول پالیکوفسکی (جنگ سرد)، یورگس لانتیموس (محبوب)، آلفونسو کوارون (روما)، بردلی کوپر (ستاره‌های متولد شده است)، بهترین فیلمنامه اصل؛ جنگ سرد، محبوب، کتاب سبز، روما، معاون.

**قرعه‌کشی اکران سینمای رسانه
در جشنواره فیلم فجر انجام شد**

مراسم قرعه‌کشی جدول اکران سینمای رسانه در سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر صبح چهارشنبه ۱۹ دی‌ماه با حضور صاحبان آثار و قرعه‌کشی فیلم‌های بخش سودای سیمرغ و فیلم‌های اول هم جذاب بود. در این بخش «قصر شیرین» ساخته رضا میرکریمی در سانس سوم روز جمعه ۱۲ بهمن‌ماه روی پرده می‌رود. «معکوس» به کارگردانی پولاد کیمیایی روز چهارشنبه ۱۰ بهمن‌ماه در سانس چهارم اکران می‌شود. فیلم سینمایی «جان‌دار» به کارگردانی حسین امیری دومری و پدram امیری پنجشنبه ۱۸ بهمن در سانس سوم به نمایش گذاشته می‌شود. فیلم سینمایی «احمال طلا» به کارگردانی توح اصلائی یکشنبه ۲۱ بهمن در سانس دوم اکران می‌شود. فیلم سینمایی «مردی بدون سایه» ساخته علیرضا رئیس‌یان روز دوشنبه ۱۵ بهمن‌ماه در سانس چهارم روی پرده می‌رود. «دیدن این فیلم جرم است» ساخته رضا زهتاپیان در سانس دوم سه‌شنبه ۱۶ بهمن‌ماه به نمایش گذاشته می‌شود. «شبی که ماه کامل شد» به کارگردانی نرگس آبیاری یکشنبه چهاردهم بهمن ماه در سانس چهارم روی پرده می‌رود. «در خونگاه» ساخته سیاوش اسعدی روز پنجشنبه ۱۱ بهمن ماه در سانس چهارم اکران می‌شود. «خون خدا» ساخته مرتضی علی عباس میرزایی یکشنبه ۱۴ بهمن در سانس دوم به نمایش گذاشته می‌شود. «قسم» به کارگردانی محسن طنابنده روز پنجشنبه ۱۸ بهمن‌ماه در سانس چهارم روی پرده می‌رود. «غلامرضا تختی» ساخته بهرام توکلی چهارشنبه ۱۰ بهمن‌ماه در سانس دوم اکران می‌شود. «ماجرای نیمروز- رد خون» ساخته محمدحسین مهدویان یکشنبه ۲۱ بهمن‌ماه در سانس سوم روی پرده می‌رود. «سال دوم دانشکده من» ساخته رسول صدرعاملی چهارشنبه ۱۰ بهمن‌ماه در سانس سوم به نمایش گذاشته می‌شود. «بنفشه آفریقایی» ساخته مونا زندی‌پنجشنبه ۱۱ بهمن در سانس دوم اکران می‌شود. شجاع‌نوری تهیه‌کننده این فیلم گفت: «همه سانس‌ها خوب است به شرطی که با دل همراه شویم.»

«آشتی‌گتی» ساخته فریدون جیرانی در سانس اول یکشنبه ۲۱ بهمن روی پرده می‌رود. «بلدا» ساخته مسعود بخشی در سانس دوم دوشنبه ۱۵ بهمن اکران می‌شود. «تیغ و ترمه» ساخته کیومرث پوراحمد در سانس سوم روز ۱۱ بهمن به نمایش گذاشته می‌شود. «جمشیدیه» ساخته یلدا جلیلی در روز دوشنبه ۱۵ بهمن‌ماه در سانس سوم اکران می‌شود. در بخش دیگر از این مراسم آذر معاریان که برای قرعه‌کشی روی صحنه آمده بود گفت: «لطفاً به فکر یک کاخ برای جشنواره بعد از ۳۸ سال باشید». «متری شش و نیم» و «ساخته سعید روستایی در روز چهارشنبه ۱۷ بهمن در سانس دوم روی پرده می‌رود. «مسخره باز» ساخته همایون غنی‌زاده در روز شنبه ۱۳ بهمن‌ماه در سانس دوم اکران می‌شود.

**حامد بهداد با صحبت‌های
پرویز پرستویی واکنش نشان داد**

حامد بهداد با بیان اینکه از پرویز پرستویی ناراحت نیست، تاکید کرد که او را بسیار دوست دارد و حق با او بوده است. او در این باره گفت: «از واکنش پرویز پرستویی ناراحت نشدم، به دلیل آنکه حق با اوست. خیلی او را دوست دارم و از دلش خبر دارم.»

نامزدهای نمایشنامه‌نویسی فجر معرفی شدند

۷ نامزد بخش نمایشنامه‌نویسی سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در قالب نمایشنامه‌نویسی روی صحنه می‌روند. به گزارش روابط عمومی سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی جشنواره تئاتر فجر، جدول نمایشنامه‌خوانی هفت کاندیدای دریافت جایزه بخش نمایشنامه‌نویسی سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر منتشر شد. بر اساس این جدول، نمایشنامه‌خوانی ۷ اثر کاندید شده در بخش نمایشنامه‌نویسی سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر از روز شنبه ۲۲ جمعه ۲۸ دی هر روز ساعت ۱۷ در سالن کنفرانس مجموعه تئاتر شهر برگزار می‌شود. علاقه‌مندان می‌توانند در نخستین روز این برنامه، شنبه ۲۲ دی شاهد نمایشنامه‌خوانی «۱۰۸۰.Z.MA» نوشته محبوبه عرب‌قنبری از شهرری باشند. بهرام آسائس، یکشنبه ۲۳ دی، «سالی که دیوار پاییز شه» نوشته لیلی آغا، دوشنبه ۲۴ دی، «میرزایاس» نوشته زهره شفیعی؛ سه‌شنبه ۲۵ دی، «چند روایت از چند زندگی مرتبط» نوشته مسعود محمدی‌قنبرلو؛ چهارشنبه ۲۶ دی، «پریراز» نوشته سارا الهیان؛ پنجشنبه ۲۷ دی، «ضامیر» نوشته همایون حجازی‌نیا؛ جمعه ۲۸ دی، «عاشقانه‌های لجنی» نوشته مهدی علی‌یوراصل خوانش می‌شوند.

فرهادی داوری فجر را رد کرد

ابراهیم داروغه‌زاده دبیر جشنواره فیلم فجر با بیان اینکه امکان قرار دادن بخش خارج از مسابقه در جشنواره وجود دارد، گفت: «برای انتخاب داوران جشنواره هفته آینده جلسه برگزار خواهد شد.»

به گزارش ایسنا، ابراهیم داروغه‌زاده درباره انتخاب داوران این دوره از جشنواره و اینکه آیا ریاست مجید مجیدی در هیئت داوران صحت دارد؟ گفت: «واقعیت این است که ما انتخاب قطعی نداشته‌ایم و روز شنبه هفته آینده جلسه شورای سیاست‌گذاری را برگزار می‌کنیم تا داوران نهایی شوند اما با آقای مجیدی صحبتی نشده است و فقط پیش از این خودم صحبتی با آقای فرهادی داشتم که ببینم آیا برای داوری می‌توانیم از کمک‌شان استفاده کنیم؟ ولی ایشان تمایلی نداشتند در این موقعیت قرار بگیرند.»

وی افزود: «شورای سیاست‌گذاری هنوز داوران را مشخص نکرده و این ریزینی با آقای فرهادی را هم خودم قبلاً انجام داده بودم.» داروغه‌زاده همچنین درباره انصراف برخی فیلمسازان کوتاه از شرکت در جشنواره و اینکه آیا فیلمی اضافه می‌شود؟ توضیح داد: «به هر حال خیلی امکان‌پذیر نیست که فیلم کوتاه دتوین دوباره شود.»

انجمن کارگردان‌های آمریکا نامزدهایش را معرفی کرد

هفتاد و یکمین دوره انجمن کارگردان‌های آمریکا اسامی نامزدهایش را اعلام کرد. در فهرست انجمن کارگردان‌های آمریکا (DGA) ششباری از مطرح‌ترین فیلم‌های سال از «روما» ساخته آلفونسو کوارون تا «ستاره‌های متولد شده» ساخته بردلی کوپر جای دارند. اسپایک لی برای «کوکلاسکلان سیاه‌پوست»، آدام مک‌کی برای «معاون» و پتر فارلی برای «کتاب سبز» دیگر کارگردان‌هایی هستند که به این فهرست راه یافته‌اند. این در حالی است که بردلی کوپر در بخش جایزه نخستین کارگردانی فیلم بلند سینمایی نیز جای گرفته است. در این بخش بو برنهام برای «کلاس هشتم»، کارلوس لوپز استرادا برای «نقطه کور»، متیو هینمن برای «جنگ خصوصی» و بوتس رایلی برای «ببخشید من خجسته شدم» جای دارند. کوارون پنج سال پیش با «جاذبه» جایزه این انجمن را به خانه برده بود. مک‌کی نیز پیش‌تر برای «کمبود بزرگ» نامزد دریافت این جایزه شده بود. رایلی‌ها به فهرست نامزدهای انجمن کارگردان‌های آمریکا شناس حضور فیلم‌ها در اسکار این بخش را افزایش می‌دهد و از سال ۱۹۴۸ تاکنون تنها هفت برنده جایزه انجمن کارگردانان آمریکا، جایزه اسکار بهترین کارگردانی را نگرفته‌اند.

فرهادی داوری فجر را رد کرد

ابراهیم داروغه‌زاده دبیر جشنواره فیلم فجر با بیان اینکه امکان قرار دادن بخش خارج از مسابقه در جشنواره وجود دارد، گفت: «برای انتخاب داوران جشنواره هفته آینده جلسه برگزار خواهد شد.»

به گزارش ایسنا، ابراهیم داروغه‌زاده درباره انتخاب داوران این دوره از جشنواره و اینکه آیا ریاست مجید مجیدی در هیئت داوران صحت دارد؟ گفت: «واقعیت این است که ما انتخاب قطعی نداشته‌ایم و روز شنبه هفته آینده جلسه شورای سیاست‌گذاری را برگزار می‌کنیم تا داوران نهایی شوند اما با آقای مجیدی صحبتی نشده است و فقط پیش از این خودم صحبتی با آقای فرهادی داشتم که ببینم آیا برای داوری می‌توانیم از کمک‌شان استفاده کنیم؟ ولی ایشان تمایلی نداشتند در این موقعیت قرار بگیرند.»

وی افزود: «شورای سیاست‌گذاری هنوز داوران را مشخص نکرده و این ریزینی با آقای فرهادی را هم خودم قبلاً انجام داده بودم.» داروغه‌زاده همچنین درباره انصراف برخی فیلمسازان کوتاه از شرکت در جشنواره و اینکه آیا فیلمی اضافه می‌شود؟ توضیح داد: «به هر حال خیلی امکان‌پذیر نیست که فیلم کوتاه دتوین دوباره شود.»

انجمن کارگردان‌های آمریکا نامزدهایش را معرفی کرد

هفتاد و یکمین دوره انجمن کارگردان‌های آمریکا اسامی نامزدهایش را اعلام کرد. در فهرست انجمن کارگردان‌های آمریکا (DGA) ششباری از مطرح‌ترین فیلم‌های سال از «روما» ساخته آلفونسو کوارون تا «ستاره‌های متولد شده» ساخته بردلی کوپر جای دارند. اسپایک لی برای «کوکلاسکلان سیاه‌پوست»، آدام مک‌کی برای «معاون» و پتر فارلی برای «کتاب سبز» دیگر کارگردان‌هایی هستند که به این فهرست راه یافته‌اند. این در حالی است که بردلی کوپر در بخش جایزه نخستین کارگردانی فیلم بلند سینمایی نیز جای گرفته است. در این بخش بو برنهام برای «کلاس هشتم»، کارلوس لوپز استرادا برای «نقطه کور»، متیو هینمن برای «جنگ خصوصی» و بوتس رایلی برای «ببخشید من خجسته شدم» جای دارند. کوارون پنج سال پیش با «جاذبه» جایزه این انجمن را به خانه برده بود. مک‌کی نیز پیش‌تر برای «کمبود بزرگ» نامزد دریافت این جایزه شده بود. رایلی‌ها به فهرست نامزدهای انجمن کارگردان‌های آمریکا شناس حضور فیلم‌ها در اسکار این بخش را افزایش می‌دهد و از سال ۱۹۴۸ تاکنون تنها هفت برنده جایزه انجمن کارگردانان آمریکا، جایزه اسکار بهترین کارگردانی را نگرفته‌اند.

